

KLAGANDE

XX,

MOTPART

Socialnämnden i Ödeshögs kommun
599 80 Ödeshög

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten i Linköpings dom den 4 oktober 2010 i mål nr
7054-10, se bilaga A

SAKEN

Bistånd enligt socialtjänstlagen (2001:453)

KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Kammarrätten upphäver underinstansernas avgöranden och visar målet åter
till socialnämnden för erforderlig handläggning.

YRKANDEN M.M.

XX yrkar att han ska beviljas bistånd till uppehållet under nu aktuell period och anför i huvudsak följande. Han har fråntagits sin rätt att disponera sitt försörjningsstöd efter egen ekonomisk planering. I praktiken har han utan laglig grund ålagts reseförbud. Han är ett s.k. ensamkommande flyktingbarn och det ingår i kommunens mottagande av dessa att underlätta kontakten med och sökandet efter anhöriga.

Socialnämnden i Ödeshögs kommun (socialnämnden) motsätter sig att förvaltningsrättens dom ändras och anför i huvudsak följande. Den resa XX företog sommaren 2010 var inte planerad i samråd med socialnämnden. Resan syfte var inte preciserat och de förhållanden som redovisats i förvaltningsrätten var inte kända för handläggaren. Det finns inget förbud mot att resa utomlands. Den enskilde har dock ett ansvar för att planera sin ekonomi så att även utgifter vid en resa täcks. Uppgiften att resan bekostats genom lån av vänner är ny för socialnämnden. Det är anmärkningsvärt att den särskilt förordnade vårdnadshavaren har tillåtit XX att sätta sig i skuld för en utlandsresa istället för att kontakta socialnämnden och ta upp hans behov av att söka efter anhöriga. Försörjningsstöd utgick fram till den sista juni 2010 och hyran betalades av socialnämnden. Bistånd till uppehållet har därefter utgått från den dagen XX återvände till Sverige. XX har även haft insats i form av boendestöd. Den person som utförde insatsen var inte heller informerad om utlandsresan. Socialnämnden vidhåller att XX inte var berättigad till försörjningsstöd under den period då han var bortrest och inte vistades i kommunen.

XX tillägger härefter bl.a. följande. Resans ändamål var att leta efter hans mor och bror. Han skildes från sina anhöriga för ett flertal år sedan och har gjort flera efterforskningar. Hans yngre bror hittades i Pakistan för två år sedan. Socialnämnden har kontinuerligt informerats om situationen och handläggarna känner väl till att oron för den yngre brodern har skapat stora

problem för hans hälsa. Han har gjort en detaljerad budget utifrån inkomster och beräknade utgifter. Det var inte väntat att socialnämnden skulle avslå hans ansökan om bistånd till uppehållet. I flera andra fall har socialnämnden godtagit att pojkar i jämförbar situation rest utomlands. Beträffande boendestödet var det inte några aktiviteter inplanerade. Han bör ha samma rätt som andra att disponera sina inkomster så länge det inte på kort eller lång sikt inskränker möjligheterna till försörjning. Han har tagit ansvar för sin skolgång, arbetat som sommarvikarie på förskola och sökt efter ytterligare arbete. Resan har inte inskränkt hans möjligheter till försörjning. Det enda argumentet som kvarstår är att resan inte var planerad i samråd med socialnämnden. Han ifrågasätter vilka konkreta åtgärder som nämnden kunde ha vidtagit vid ett sådant samråd.

SKÄLEN FÖR KAMMARRÄTTENS AVGÖRANDE

Fråga i målet är om XX haft rätt till bistånd till uppehälle under perioden den 1–20 juli 2010 då han inte vistades i kommunen.

Socialtjänstlagens vistelsebegrepp ska inte tolkas så att den som har ekonomiskt bistånd har någon form av reseförbud, varken till annan kommun eller till utlandet. Så länge den enskilde kan anses uppfylla de krav som ställts för att han ska vara berättigad till ekonomiskt bistånd påverkas således inte rätten till bistånd av en tillfällig vistelse på annan ort. Socialnämnden har därmed inte haft grund för sitt beslut att avslå XXs ansökan om uppehälle på den grunden att han befinner sig på annan ort.

Förvaltningsrätten har avslagit XXs överklagande med motiveringen att han haft ekonomiska medel för att tillgodose sina behov. Huruvida XX haft egna medel till resan eller lånat medel för detta särskilda och för honom angelägna ändamål är dock inte närmare utrett. Oavsett om resan bekostats med egna medel eller med hjälp av lånade medel kan det dessutom finnas skäl som talar emot att medlen istället borde ha använts till XXs uppehälle

under nu aktuell tid. Ett lån kan t.ex. ha lämnats med det uttryckliga villkoret att det skulle användas till betalning av resan, jfr kammarrättens dom den 16 mars 2010 i mål nr 3634-09. Socialnämnden har dessutom uppgett att ensamkommande flyktingbarn tillåts ha ett visst sparande. Den utredning som finns i målet kan inte anses vara tillräcklig för att bedöma om XX har rätt till det sökta biståndet. En sådan utredning ska i första hand göras av socialnämnden. Underinstansernas avgöranden ska således upphävas och målet visas åter till socialnämnden för ny prövning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1).

Gert Svenson
skiljaktig mening

Anna Flyme Ahlstrand
referent

Anna Haglund

Gert Svensons skiljaktiga mening.

Det har inte framkommit annat än att XX, på sätt förvaltningsrätten anfört, haft ekonomiska medel för att själv klara sitt uppehälle under ifrågavarande period. Det borde i första hand ankomma på XX och dennes särskilda vårdnadshavare att i en situation som denna närmare klargöra om så icke varit fallet. Detta har inte skett. Vid sådant förhållande saknas skäl till ändring av förvaltningsrättens ställningstagande. Överklagandet bör därför avslås.